

Dosrius

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Múnter
Emplaçament: Dosrius s/n. Prop Església St. Esteve de Múnter. Trencant a N-141C. 08505. Muntanyola.

Coordenades:

Latitud: 41.87858
Longitud: 2.22527
UTM Est (X): 435717
UTM Nord (Y): 4636585

Classificació

Número de fitxa: 08129-52
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Modern Barroc Popular
Segle: XII-XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00020
Autor de la fitxa: Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dt., 17/10/2006 - 02:00

Descripció

Masia aïllada i protegida per un mur de contenció fet de pedra seca i bastament lligat amb morter. Es tracta d'un mas isolat amb una sèrie d'estructures annexes, unes quadres i una pallissa. L'edifici principal està format per un cos rectangular de planta baixa i primer pis amb obertures rectangulars ordenades simètricament al llarg de la façana en grups de dos. Aquest cos presenta un annex a la banda sud format per un cos elevat amb contraforts que suporta una galeria a sobre, actualment coberta. Al mur lateral hi ha finestra adintellada i

dues finestretes, una espitllera. Tres contraforts reforcen l'altíssim mur de migdia, un d'ells destruït. La teulada aiguavessa a la façana, on hi ha forats que van servir per encastar bigues de fusta. La llinda de la porta principal porta la data de 1793. A la dreta hi ha una altra porta on els muntants formen un arc en funció de mènsula. A l'interior es conserva una porta amb arc conopial amb tres rosetes i motlures. Els propietaris del mas han intentat mantenir l'estructura original; amb tot es veu a través dels paraments les diverses reformes que ha sofert aquest mas. Davant de la casa es troba una petita era de lloses construïda i la pahissa i quadres. Aquests annexes presenten una factura més senzilla; es tracta d'edificis d'una sola planta amb diverses obertures cobertes amb una coberta de teula aràbiga d'una sola vessant. Les pedres són de petites i mitjanes dimensions, poc desbastades i amb clares evidències d'importants reformes i modificacions amb desploms i reparacions.

Història

L'edifici conserva una dovella amb la data de 1793 a la porta de la façana principal, però aquest cos principal sembla més antic, possiblement de la primera meitat del segle XVII, tot i que el mas apareix esmentat en l'abundant documentació parroquial des del segle XIII com a mas de Sant Esteve de Múnter. El mas anirà apareixen en la documentació baix medieval i moderna formant part dels dominis dels Montcada a Múnter, i l'any 1540 amb el mas Dosrius, amb altres masos del la zona. En el fogatge de 1553 apareix com a cap de casa Joan Dosrius, i aquestes referències es faran més o menys contínues al llarg de l'època moderna i contemporània, esdevenint un dels masos més influents de la zona. El desenvolupament dels nuclis a l'entorn de l'església de Sant Esteve va donar-se simultàniament al procés de reocupació dels masos rònecs que havien estat desocupats des de la Baixa Edat Mitjana, així com de la recolonització dels espais agraris abandonats, permetent l'expansió i creixement de bona part d'aquestes unitats d'explotació agrícola i ramadera.

Bibliografia

Fogatges de 1497 i 1553.

